

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a Mgr. et Ing. et Bc. Radovana Havelce v právní věci žalobců: a) H. M., b) V. M., c) S. M., všichni zastoupeni JUDr. Petrem Bokotejem, advokátem se sídlem advokátní kanceláře v Praze 3, Táboritská 23, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. 7. 2009, č. j. 9 Ca 118/2009 - 20,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobců, advokátu JUDr. Petru Bokotejovi, **s e p ř i z n á v á** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti ve výši 9360 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným usnesením ze dne 10. 7. 2009, č. j. 9 Ca 118/2009 - 20 Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) ve výroku I. spojil řízení o samostatných žalobách žalobců (nyní stěžovatelů) ke společnému projednání podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), s ohledem na to, že stěžovatelé jsou rodinní příslušníci a věci spolu skutkově a právně souvisejí.

Výrokem II. výše citovaného usnesení městský soud přiznal stěžovatelům osvobození od soudních poplatků, neboť tito doložili, že nemají dostatečné prostředky.

Výrokem III. městský soud stěžovatelům v řízení o žalobách proti rozhodnutím ministra vnitra ze dne 10. 4. 2009, č. j. MV-6450/VS-2009, č. j. MV-6446/VS-2009 a č. j. MV-6454/VS-2009 ustanovil zástupce podle ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s., neboť stěžovatelé splnili předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce bylo třeba k ochraně jejich práv.

Výrokem IV. usnesení městský soud zamítl návrh stěžovatelů na přiznání odkladného účinku žalobám směřujícím proti výše uvedeným rozhodnutím ministra vnitra. Citovanými správními rozhodnutími byly zamítnuty rozklady proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR ve věci žádosti stěžovatelů o povolení trvalého pobytu.

Stěžovatelé společně podali kasační stížnost proti výroku IV. napadeného usnesení městského soudu, kterým bylo rozhodnuto, že se žalobám nepřiznává odkladný účinek.

V kasační stížnosti stěžovatelé uvedli, že městský soud pochybil, když přihlédl ke stanovisku žalovaného a konstatoval, že podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobám nebyly splněny a z tohoto důvodu návrhu na přiznání odkladného účinku žalobám nevyhověl.

Ke splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku stěžovatelé ve svém podání pouze uvádějí, že svůj návrh odůvodnili tím, že právní následky rozhodnutí by pro ně znamenaly nenahraditelnou újmu, zejména by ztížily jejich možnost pobývat na území ČR.

Nejvyšší správní soud v posuzované věci odkazuje na důvody nepřípustnosti kasační stížnosti, jak jsou upraveny v ustanovení § 104 s. ř. s. Podle odst. 3 písm. c) tohoto ustanovení je nepřípustná kasační stížnost proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné. Přiznáním odkladného účinku žalobě se pozastavují účinky napadeného rozhodnutí správního orgánu do skončení řízení před soudem (§ 73 odst. 3 s. ř. s.). Usnesení lze i bez návrhu zrušit (§ 73 odst. 4 s. ř. s.), ukáže-li se v průběhu řízení, že pro jeho přiznání nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly.

Rozhodnutí o odkladném účinku žalobě jako procesní institut je svou povahou rozhodnutím dočasným, neboť má pouze omezené trvání. Dočasnou povahu má i rozhodnutí, jímž byl – jako v případě stěžovatelů – návrh na přiznání odkladného účinku žalobám zamítnut. Zamítavé rozhodnutí totiž nijak nepředjímá postup soudu při rozhodování o věci samé.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost ze shora uvedeného důvodu odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

Stěžovatelům byl k ochraně jejich zájmů pro řízení o žalobách proti rozhodnutím žalovaného výrokem III. usnesení městského soudu ze dne 10. 7. 2009, č. j. 9 Ca 118/2009 -

20 ustanoven zástupcem advokát JUDr. Petr Bokotej se sídlem advokátní kanceláře v Praze 3, Táboritská 23. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Uvedený advokát na výzvu soudu nezaslal vyúčtování za poskytnuté úkony právních služeb a soud proto postupoval podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů a vycházel přitom z faktů, které vyplývají ze spisu. Podle ustanovení § 11 odst. 1 advokátního tarifu náleží mimosmluvní odměna za každý z úkonů právní služby v citovaném ustanovení uvedených. Podle § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu náleží odměna za první poradou s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení, je-li klientovi zástupce ustanoven soudem (v daném případě tato odměna činí 2100 Kč). Ustanovený advokát takovou poradou neuplatnil, ze spisu však vyplývá, že u městského soudu dne 4. 8. 2009 nahlížel v projednávané věci do spisu, převzal tedy zastoupení a učinil přípravu zastoupení. Podání písemného doplnění kasační stížnosti ze dne 10. 8. 2009 pak je úkonem za který náleží advokátu odměna podle § 11 odst. 2 písm. c) advokátního tarifu, tedy ve výši jedné poloviny, neboť nešlo o podání kasační stížnosti ve věci samé (v daném případě odměna činí 1050 Kč). Podle ustanovení § 12 odst. 4 advokátního tarifu, jde-li o společné úkony při zastupování nebo obhajobě dvou nebo více osob, náleží advokátovi za každou takto zastupovanou nebo obhajovanou osobu mimosmluvní odměna snižená o 20 %. Ustanovenému advokátovi tak byla přiznána odměna za jeden úkon právní služby u třech osob v plné výši, odměna za jeden úkon právní služby ve výši jedné poloviny u třech osob, to je celkem 9450 Kč, snižená o 20 %, celkem tedy částka ve výši 7560 Kč, spolu s náhradou hotových výdajů v částce 6 x 300 Kč, tj. 1800 Kč na dva úkony právní služby u třech osob (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Celková částka přiznané odměny tak činí 9360 Kč a bude vyplacena ustanovenému zástupci stěžovatelů z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 25. června 2010

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu